

Kontaktmøte

Finansmi

 Finans Norge

26. februar 2019

Kontaktmøte Finansdepartementet

Tirsdag 26. februar, klokken 10.00-11.00

Fra Finans Norge møter:

Turid Grotmoll
Idar Kreutzer
Ole Morten Geving
Jan Erik Faane

Dagsorden:

EØS-tilpasning

Kapitalkrav banker
Harmonisering av OMF-regelverket
PSD 2

Systemviktige finansforetak

Garanterte produkter

Egen pensjonskonto

Ny finansavtalelov

Statsbudsjettet 2020

DSOP

Kunnskapsbanken DSB

Helhetlig næringspolitikk

EØS-tilpasning: Kapitalkrav banker

Finans Norge ber om at EUs kapitalkravsforordning og -direktiv (CRR/CRD IV) snarest inntas i EØS-avtalen. Dagens skjevregulering bør avvikles så raskt som mulig.

Vi ser det som positivt at finansministeren, i brev til Finans Norge 29.08.18, klargjorde at en fra norsk side i forhandlingene ikke legger opp til tilpasningstekster som vil innebære andre regler for norske banker enn for banker i EU, for eksempel i form av gulfregler eller unntak fra SMB-rabatten.

Finans Norge er imidlertid bekymret for at Finanstilsynet på sin side har anført at de vil anvende andre tiltak for å motvirke effektene av EØS-tilpasningen (det vil si søke å nøytralisere effektene av innføringen av SMB-rabatten og bortfallet av Basel I-gulvet). Det er blant annet varslet en skjerpet tilsynspraksis for interne modeller (IRB) og pilar 2-krav. Disse tiltakene har ikke tilknyttede bestemmelser for resiprositet, og de vil således ikke omfatte utenlandskregulerte banker i det norske markedet. Det er derfor utsikter til at dagens skjevregulering kan bli videreført i ny form.

Innføring av EUs fullharmoniserte kapitalkrav innebærer ikke tilpasning til identiske krav i hele EØS-området. Det er avgjørende at nasjonal innretting av krav gjøres innenfor det fastlagte handlingsrommet i EUs regelsett som forplikter eller legger til rette for resiprositet. Det motsykliske kapitalbufferkravet er del av dette handlingsrommet, og det er nylig besluttet å øke kravet med et halvt prosentpoeng fra 31.12.19. Med bruk av slike virkemidler, fremfor de Finanstilsynet varsler, unngås en videreføring av gjeldende norsk skjevregulering. Når forhøyede krav vurderes, må dessuten samfunnsøkonomiske gevinster avveies mot kostnader.

Utenlandsregulerte bankers utlånsandel i det norske bedriftsmarkedet er nå nær 40 prosent, og Finans Norge merker seg at Norges Bank i høringsuttalelse avgitt 30.08.18 uttalte følgende: «(...) Norge er en liten åpen økonomi med et betydelig internasjonalt innslag i vår finansielle sektor. Skal norske myndigheter over tid opprettholde nasjonalt styringsrom over det norske finansmarkedet, er det avgjørende at andre land anerkjenner norsk regulering på de områdene hvor det europeiske regelverket gir rom for nasjonale forskjeller.»

EØS-tilpasning: Harmonisert regelverk for covered bonds

Finans Norge ber myndighetene sikre at norsk regelverk justeres i tråd med tidsplanen i EU.

EU-kommisjonen offentliggjorde sitt forslag til et harmonisert rammeverk for covered bonds (obligasjoner med fortrinnsrett – eller OMF) 12.3.2018. Rammeverket består av 2 deler – endringer i kapitalkravsreguleringen CRR samt introduksjonen av et covered bonds-direktiv.

OMF er et svært viktig finansieringsinstrument for bankene, og utgjør om lag 50 prosent av bankenes markedsfinsiering. Ettersom en betydelig andel av OMF-finsieringen skjer utenlands er det svært viktig at denne muligheten ikke begrenses unødige.

Trilogforhandlingene i EU nærmer seg ferdigstillelse og forventes publisert i andre kvartal 2019. Implementeringsfristen i nasjonal regulering avhenger av trilogforhandlingene. De ulike posisjonene varierer mellom 12-30 måneder, og her er det svært viktig at Norge følger EUs tidsplan.

Finans Norge ønsker å gjøre Finansdepartementet oppmerksom på viktigheten av at norsk regelverk justeres i tråd med resten av EU. Manglende tilpasning innen fristen kan i verste fall begrense norske OMF-foretaks mulighet til å utstede OMF, hvilket vil kunne ha konsekvenser for finansiell stabilitet. Begrensningen følger av at det kan stilles spørsmålsteget ved den regulatoriske behandlingen av norske OMF utstedt under en norsk lovgivning som ikke er justert i tråd med det nye rammeverket. Usikkerhet omkring f.eks. OMFenes behandling i likviditetsregelverket vil medføre at etterspørselen vil bortfalle, og dermed skape store utfordringer for bankenes finansiering.

EØS-tilpasning: PSD 2

Finans Norge ber departementet bidra til rask implementering, og utvikling av utfyllende bestemmelser. Tilsynsmyndighetene må sikres tilstrekkelig ressurser og kompetanse til å håndtere nye typer aktører i finansmarkedet

PSD 2 trådte i kraft i EU januar 2018. Implementering av PSD 2 i norske lover er forsinket, men lovreglene på betalingsområdet som gjennomfører de offentligrettslige reglene i EUs andre betalingstjenestedirektiv (PSD 2) trer i kraft 1. april i år. Finansnæringen har ønsket en hurtig innføring for å sikre at konkurranseevnen til norske banker og fintech-aktører blir likestilt med EU-aktører. Det er videre varslet at Justisdepartementet vil fastsette forskrift med nærmere regler som vil tilsvare de privatrettslige delene av PSD 2. Slik vi har forstått det, skal denne forskriften tre i kraft samtidig med de offentligrettslige reglene.

Det er også viktig at PSD 2-direktivet raskest mulig blir innlemmet i EØS-avtalen for å unngå å komme i en situasjon der aktører i andre EU-land kan bygge seg opp en markedsposisjon i EU basert på PSD 2, mens norske aktører ikke har adgang til PSD 2-markedet fordi de ikke kan søke om grensekryssende virksomhet til EU-land. Så lenge denne typen virksomhet er uregulert i Norge, skaper dette usikkerhet og regulatorisk arbitrasje med mye ubalanse i forholdet mellom aktører som opererer i EU og norsk. Norsk næring befinner seg nå i et lov-vakuum med mange uklårheter. Som vil tilsvare de privatrettslige delene av PSD 2.

Det er viktig at ikke bare PSD 2, men også de uttømmende reglene (RTSer og Guidelines fra det europeisk banktilsyn (EBA)) trer i kraft parallelt i Norge og EU. Flere av disse har allerede trådt i kraft eller trer veldig snart i kraft i EU. Det er behov for å dokumentere hvordan disse tas inn i norsk lovgivning. Det er viktig at for eksempel EBAs tekniske bestemmelser om PSD 2-grensesnitt (RTS SCA&CSC) trer i kraft samtidig i Norge og EU. Finans Norge har etterlyst informasjon om når de ulike uttømmende tekniske reglene trer i kraft i Norge. Så langt vi kan se, fremgår ikke dette klart av de regelsett som nå trer i kraft.

Kommisjonen, ESB og EBA har ved flere anledninger uttalt at de frykter fragmentering av bankenes implementering av de grensesnittene som er påkrevet under PSD 2. Bits har jobbet tett med de norske bankene for å skape forståelse for dette for å sikre en standardisert implementering i Norge. Bits har på vegne av næringen deltatt i Berlin Group standardiseringsarbeid for APler og har sørget for at norske betalingsprodukter er tatt inn i standarden. Alle norske banker, og nesten alle utenlandske banker som opererer i Norge vil benytte seg av denne standarden, som også er den standarden som vil bli brukt av de fleste større banker i Europa. Selv om det norske regelverket på dette området ikke har vært avklart, har bankene foretatt forberedelser basert på de frister som gjelder i EU. Dette er imidlertid neppe den mest hensiktsmessige fremgangsmåten.

Finanstilsynet skal iht PSD2 være den myndighetsaktøren som skal godkjenne bankenes API-løsninger. Det er viktig at behandlingen av søknader hos Finanstilsynet går hurtig. Finanstilsynet må derfor ha nødvendig kompetanse og kapasitet til å håndtere denne prosessen innen de tidsfrister som de norske myndighetene setter, slik at bankene kan operere i henhold til PSD 2 fra den datoen de uttømmende bestemmelsene trer i kraft i Norge.

Regionkriterium for identifisering av systemviktige finansforetak

Finans Norge ber om at norske myndigheter utmåler systemviktighet på et nasjonalt, ikke et regionalt nivå, og videre at departementet foretar en samlet vurdering av både systemviktighetsforslaget og øvrige tiltak i lys av EØS-tilpasningen av kapitalkravene.

Etter Finans Norges vurdering utgjør Finanstilsynets ønske om å motvirke effektene av EØS-tilpasningen den reelle begrunnelsen for forslaget om å pålegge de regionale sparebankene er

særskilt bufferkrav for systemviktighet. De premisene som Finanstilsynet faktisk anfører i sin begrunnelse, taler etter vårt syn ikke for å skjerpe regionbankenes kapitalkrav. Siden forrige vurdering av systemviktighetskriterier, for få år tilbake, kan vi verken se vesentlige endringer i regionbankenes utlån til små og mellomstore bedrifter eller i koblingene som følger av alliansesamarbeid. Nye krisetiltaksregler trådte riktignok i kraft 01.01.19, men disse bidrar isolert sett til å trekke ned det samlede behovet for ansvarlig kapital.

Selv om Finanstilsynet har varslet at det vil søke å kompensere for virkningene av EØS-tilpasningen, er Finans Norge overrasket over forslaget ettersom tilsynet allerede har vist til andre tiltak. Relaterte reguleringsinitiativ bør fremmes samlet og vurderes helhetlig. Samtidig vil vi understreke at en pilar 1-buffer for systemviktighet pålagt regionbankene, som sterkt differensieres etter deres faktiske systemviktighet, utgjør et mindre uheldig tiltak enn ytterligere IRB-skjerpelser og økte pilar 2-krav. Denne konklusjonen forutsetter at bufferkravet trer i kraft tidligst samtidig med eller etter at EUs kapitalkravsforordning (CRR) får virkning i Norge, og den forutsetter at det ikke gjennomføres andre kompenserende tiltak i form av økte pilar 2-krav eller ytterligere IRB-skjerpelser.

Systemviktighet bør utmåles på nasjonalt grunnlag, og den bør baseres på den ordinære metoden fastsatt av EBA. Jo bredere virkeområdet for det norske særskilte bufferkravet blir, jo sterkere blir grunnlaget for en differensiering av kravet. 8 banker omfattes av tilsynets forslag, der graden av utmålt systemviktighet varierer betydelig. Prinsippet om forholdsmessighet tilsier da en klar differensiering. I EØS-området er bufferkrav for systemviktighet, med få unntak, differensiert etter graden av målt systemviktighet. Tilsynets tilnærming innebærer dessuten et stort paradoks når norske regionbanker etter forslaget skal måtte oppfylle et høyere bufferkrav for systemviktighet enn hva de aller fleste globalt systemviktige banker må.

Én av bankene som omfattes av forslaget vil stå overfor en vesentlig utfordring uavhengig av når CRR trer i kraft i Norge ettersom banken benytter standardmetoden for risikovekting av eksponeringer (bortfallet av Basel I-gulvet er uten betydning). Samme bank rangeres som minst systemviktig av de 8 omfattede foretakene etter både gjeldende kriterier og EBAs metode. Dersom bufferkravets virkeområde gjøres så bredt at denne banken omfattes, taler det ytterligere for en sterk differensiering av kravet.

Finans Norge legger til grunn at Finansdepartementet vil foreta en samlet vurdering av både systemviktighetsforslaget, tilsynets øvrige varslede tiltak og EØS-tilpasningen av kapitalkravene. I denne vurderingen bør departementet også ta hensyn til den nylige beslutningen om å øke det motsykliske kapitalbufferkravet, der det i begrunnelsen også vises til virkninger av EØS-tilpasningen.

Garanterte produkter

Finans Norge ber om at departementet legger til rette for god dialog mellom myndighetene og næringslivet i det videre arbeidet med regelverket for garanterte produkter.

I brev av 10.01.19 er Finanstilsynet gitt i oppdrag å utrede regelverksforslag basert på alle hovedgruppene av endringer som den interdepartementale arbeidsgruppen som leverte sin rapport høsten 2018 har vurdert.

Finans Norge ser meget positivt på at myndighetene nå ser på alle elementene og tiltakene som er spilt inn for å gjøre blant annet fripoliser til et mer optimalt produkt for kunden. Det er meget positivt at Finanstilsynet nå skal utrede og vurdere hele mulighetsrommet og ikke begrenses til de anbefalingene den interdepartementale arbeidsgruppen har kommet med.

I Finanstilsynets utrednings oppdrag innebærer at Finanstilsynet også skal se på konsekvenser for de aktive ytelsesordningene, særlig i kommunal sektor. Det innebærer at Finanstilsynet også bør gi sin vurdering av konsekvensene av eventuelle regelverksendringer for de løpende ytelsesordningene.

Næringslivet vil gjerne dele erfaringer og bistå i det forestående arbeidet.

Egen pensjonskonto

Finans Norge ber om at departementet ved gjennomføringen av egen pensjonskonto tar hensyn til god informasjon til de som berøres av endringene, og de mange praktiske og systemtekniske hensyn hos leverandørene som skal levere tjenesten. Herunder at nye systemer skal utvikles og komme på plass og god dialog i det videre arbeidet med forskrifter og planlegging av gjennomføringen.

Finansnæringslivet skal levere de produktene partene i arbeidslivet og lovgiver ønsker. Innføring av egen pensjonskonto er et viktig grep som legger til rette for bedre pensjon for den enkelte. Innskuddspensjonsmarkedet i Norge er et velfungerende marked med høy konkurranse, og en samlet finansnæring støtter forslaget om innføring av egen pensjonskonto.

En god gjennomføring av reformen er avgjørende og det er mye som skal på plass før det nye systemet igangsettes. Finans Norge vil understreke at vi ikke må undervurdere kompleksiteten i gjennomføring, potensielle omdømmemessige sider hvis systemer ikke fungerer og viktigheten av en velfungerende drift av ordningen. For å sikre en vellykket gjennomføring forutsettes tett samarbeid med myndigheter, leverandører og partene. Pensjonskapitalbevis tilhørende 1,4 mill

mennesker med en verdi av opp mot 90 mrd, hvor en stor del av dette skal realiseres og flyttes fra ett selskap til et annet innenfor en kort tidshorisont er en enorm oppgave.

Finans Norge vil understreke at regjeringen og myndighetene gjennom dette også har påtatt seg et stort ansvar på informasjonssiden. Det vil blant annet være viktig med ryddighet rundt muligheten for å reservere seg mot flytting. Det vil være helt avgjørende at forbrukerinteressene ivaretas under en slik automatisk flytting av pensjonskapitalbevis. Leverandørene skal levere på informasjon, men vi forventer også en betydelig informasjonsinnsats fra myndighetene i forkant av og under perioden med sammenslåing og flytting av pensjonskapitalbevis.

Når det samtidig åpnes for selvvalgt leverandør, vil alle arbeidsgivere måtte være forberedt på potensielt å måtte forholde seg til alle pensjonsleverandører i markedet. Det vil sette store krav til systemer og infrastruktur, medføre betydelige investeringsbehov hos pensjonsleverandørene og vil øke administrasjonen hos arbeidsgiverne, uten at man i utgangspunktet vet hvor mange som faktisk kommer til å benytte seg av muligheten til å flytte aktiv ordning.

Selvvalgt leverandør til egen pensjonskonto forutsetter håndtering av store og nye informasjons- og betalingsstrømmer mellom arbeidsgiver og leverandørene, samt mellom leverandørene. Det er avgjørende at nye systemer og infrastruktur for å håndtere dette er på plass og kvalitetssikret før ordningen produksjonsettes.

Vi tror reformen vil være til det beste for arbeidstakerne i privat sektor. Man må imidlertid – som nevnt - ikke undervurdere at dette er en stor omlegging og krever nødvendig tid for pensjonsleverandørene, noe som må hensyntas når ikrafttredelse skal besluttes. For at reformen skal bli vellykket krever det et godt samspill mellom myndighetene, pensjonsforetakene, og partene i arbeidslivet, om selve gjennomføringen.

Ny finansavtalelov

Finans Norge ber om forslaget om misbruk av elektronisk signatur ikke følges opp og at ny finansavtalelov ikke skaper uklarheter mellom investeringstjenester regulert i verdipapirhandelloven og øvrige finansavtaler. Rådgivertittelen må fortsatt kunne brukes for ansatte i finansinstitusjoner.

Finans Norge er sterkt kritisk til arbeidet med proposisjon om ny finansavtalelov. Prosessen fremstår som uoversiktlig og lite helhetlig som følge av at det ikke har vært nedsatt noe lovutvalg eller gjennomført systematisk, dokumentert dialog med næringen og forbrukersiden ved utarbeidelsen av forslag til lov.

Vi er særlig bekymret for forslag til regulering av misbruk av elektronisk signatur som innebærer et begrenset ansvar for kundene. Det er i samfunnets interesse å opprettholde BankID som en sikker mekanisme på høyeste nivå etter EUs regelverk (eIDAS). BankID er den mest anvendte elektroniske autentifikasjon og signatur i Norge i dag, og digitaliseringen av så vel privat som offentlig sektor baserer seg i stor grad på denne. Bestemmelsene om ansvar for misbruk av elektronisk signatur må tas ut av lovforslaget. Eventuelle regler om dette må konsekvensutredes og evt. vurderes lovfestet i lov om elektronisk tillitstjenester.

Finans Norge er videre bekymret for at Justisdepartementet foreslår at lovens virkeområde også skal dekke investeringstjenester og individuell pensjonsordning (IPS). Dette er tjenester som allerede er regulert av verdipapirhandelloven og reglene om individuell pensjonsordning. En dobbelt regulering av slike tjenester vil både gjøre lovgivningen unødvendig komplisert for brukerne og kunne skape forvirring og fare for lovtekniske uklarheter. Investeringstjenester skiller seg klart fra øvrige finansavtaler og er underlagt særskilte direktiver. Slike tjenester bør derfor ikke trekkes inn og reguleres i en finansavtalelov i tillegg til annen lovgivning.

I høringsforslaget til ny lov foreslo Justisdepartementet at bruk av tittelen «rådgiver» skal forbeholdes rådgivere som ikke er tilknyttet en finansinstitusjon som formidler av egne produkter. Finans Norge har avholdt egne møter med Justisdepartementet om dette og vist til at dette er en etablert tittel i finansinstitusjonene gjennom mange år med et godt innarbeidet autorisasjonssystem, som i dag omfatter vel 13.000 autoriserte rådgivere i bank og forsikring.

Statsbudsjettet 2020 – DSOP samarbeidet

Finans Norge ber om at det i statsbudsjettet for 2020 settes av tilstrekkelig midler til videreføring, og videreutvikling av DSOP samarbeidet. En sentral pott/bevilgning bør vurderes.

DSOP er et unikt samarbeid om deling av data på tvers av offentlig- og privat sektor som leverer unike resultater. Det oss bekjent ingen andre land som gjør noe tilsvarende. En av årsakene til samarbeidets suksess er at man baserer seg på dugnadsarbeid. Det at det ikke eksisterer et sentralt budsjett og at det ikke sendes pengestrømmer mellom partene har gjort det mulig å komme raskt i gang uten for mye formaliteter. Arbeidet med å utvikle løsningene koster aktørene mye tid og penger, men hver aktør dekker altså sine egne kostnader. I tillegg kommer noen felleskostnader til prosjektledelse og fasilitering av programkontoret, men dette er marginalt i forhold til kostnadene hos aktørene. Programkontoret ledes og administreres av finansnæringen.

Samtykkebasert lånesøknad: 115 Banker (til nå) har utviklet løsninger som gjør dem i stand til å maskinelt importere- og behandle i sine kredittvurderingssystemer lønnsdata fra a-ordningen og ligningsdata fra Skatteetaten.

Kontrollinformasjon: Som en motytelse til partene i offentlig sektor må de bankene som tar i bruk Samtykkebasert lånesøknad utvikle løsninger for uttrekk av kontoinformasjon og tilgjengeliggjøring av disse gjennom standardiserte grensesnitt mot Skatteetaten, politiet, og NAV.

Konkursbehandling: Disse bankene må også gjøre tilsvarende for at bostyrere, i forbindelse med konkurser, raskt skal kunne få en oversikt over verdiene i boet.

I tillegg til at disse løsningene er utviklet og satt i produksjon, har finansnæringen (gjennom Bits) tatt ansvar for forvaltningen av disse løsningene - slik at dette skal forbli gode og effektive løsninger i fremtiden. Forvaltningen er altså ikke basert på en dugnad som tilfellet er i utviklingsfasen, men innebærer felleskostnader som finansnæringen har tatt.

En stor verdi som kommer gjennom samarbeidet er mulighetene for gjenbruk. Det som er laget i prosjektet Kontrollinformasjon hos Skatteetaten, politiet, og NAV, tenkes nå brukt mot Statens sivilrettsforvaltning (SRF) for å effektivisere driften og bedre kontrollen med vergene (fylkesmennene rekker i dag bare å kontrollere 1/6 av alle vergeregnskaper).

Mange gode idéer som kunne gitt store gevinster for både offentlig sektor, næringslivet og samfunnet generelt er det ikke kapasitet til å ta tak i fra offentlig sektor sin side. Et eksempel er digitalisert selskapetablering, hvor finansnæringen har gjennomført en vellykket konseptutredning sammen med Brønnøysundregistrene/Altinn.

Statsbudsjettet 2020 – Kunnskapsbanken DSB

Finans Norge ber om at finansieringen av kunnskapsbanken i DSB sikres etter at prøveprosjektet avsluttes.

Kunnskapsbanken bidrar til økt kunnskap på samfunnssikkerhetsfeltet. Løsningen skal levere nye kunnskapsprodukter, metodestøtte og teknologistøtte for sammenstilling, tilgjengeliggjøring og publisering av data, samt støtte til analyseprosesser. Kunnskapsbanken er et sammensatt tiltak med elementer av samarbeid, samordning og veiledning, i tillegg til teknologi. Finans Norge leverer formasjon og formidler skadedata og analyser inn til DSBs Kunnskapsbank.

For å lage gode risikoanalyser må vi vite hvilke verdier som skal beskyttes mot konsekvenser av uønskede hendelser. Det medfører at samfunnssikkerhetsarbeidet omfatter å ha oversikt over verdier i samfunnet, og hvilke tap av verdier som skyldes ulike typer uønskede hendelser.

Fordi samfunnssikkerhetsarbeidet bygger på ansvars-, nærhet-, likhets- og samvirkeprinsippet er det mange ulike aktører, sektorer og ulike forvaltningsnivåer som har ansvar for å ha oversikt over risiko og sårbarhet. Det betyr at kunnskapsgrunnlaget innen samfunnssikkerhet kan fremstå som uoversiktlig og fragmentert. Konsekvensene av at det ikke finnes oversikt over de samlede kostnadene knyttet til håndtering, gjenoppretting og tap av samfunnsverdier som følge av uønskede hendelser, medfører at forebyggende tiltak blir vurdert som relativt mindre lønnsomme enn de i virkeligheten er.

Relevante data finnes gjerne i ulike systemer og hos ulike aktører, men blir i liten grad lagt til rette for gjenbruk av datagrunnlag. Arbeidet med å sammenstille dataene for analyse er i dag komplisert og tidkrevende. Potensialet for styrket og mer helhetlig kunnskapsgrunnlag er særlig stort for temaer knyttet til forebygging og håndtering av naturfarer.

Utvikling av en felles nasjonal løsning for data om klimarelaterte skader og naturhendelser fra alle relevante datakilder, *kunnskapsbanken*, er foreløpig i en utviklings og testfase. Prosjektet løper fra 2017 til 2019. Prosjektet er finansiert gjennom DIFIs medfinansieringsordning for digitalisering. Det vil kreve videre satsning for at plattformen skal bli en suksess for fremtiden.

Finans Norge er opptatt av at arbeidet videreføres.

Helhetlig næringspolitikk for finansnæringen

Finans Norge ber regjeringen nedsette et offentlig utvalg som gis i oppdrag å utrede en helhetlig næringspolitikk for finansnæringen. Næringens forslag til hvordan et mandat for utvalget kan se ut vedlegges.

Det er behov for at myndighetene gjennomgår og legger fram en helhetlig næringspolitikk for finansnæringen. Et slikt arbeid vil bidra til økt samfunnsmessig forståelse av næringens rolle og funksjon, trekke opp brede samfunnsmessige mål for næringen og drøfte innretning, omfang og nivå på reguleringer av finansiell virksomhet i Norge som en del av en globalisert verden og som deltaker i EUs indre marked for finansielle tjenester. Det generelle kunnskapsnivået om finansnæringen og næringens samfunnsbidrag er for lite opplyst og kjent. Dette bidrar til at den politiske diskusjonen, politikktutviklingen og reguleringen av feltet skjer innenfor visse rammer og oppfatninger av hva finansnæringen er.

Det er særlig tre hovedhensyn som må ivaretas:

- Sikre at samfunnet er godt orientert om finansnæringen og dens samfunnsfunksjon.
- Avveiningen mellom internasjonalt harmonisert regelverk og nasjonale hensyn.
- Avveiningen mellom behovet for, og innretningen på regulering, og effektene for samfunnsøkonomien.

Ved behandlingen av Finansmarkedsmeldingen i Stortinget i juni 2018 stilte komiteflertallet seg bak følgende merknad i innstillingen:

«Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, viser til at velfungerende finansmarkeder er en forutsetning for økonomisk utvikling og verdiskaping. Den særskilte reguleringen av finansiell sektor begrunnes gjerne i hensynet til finansiell stabilitet og trygghet. Samtidig representerer finansnæringen to pst. av sysselsettingen og syv pst. av verdiskapingen i Norge, og er Fastlands-Norges største skatteyder. Flertallet mener det er viktig med en helhetlig næringspolitikk for bransjen som også tar hensyn til finansnæringens behov for omstilling og konkurransekraft gjennom oppdaterte reguleringer og muligheter.»

Vi anser det som mest hensiktsmessig at det nedsettes et offentlig utvalg, som gis i oppdrag å utrede og beskrive en helhetlig næringspolitikk for finansnæringen, og at dette denne danner grunnlaget for en egen stortingsmelding om temaet. Et bredt sammensatt offentlig utvalg med eksperter og samfunnsrepresentanter, vil bidra til et kunnskapsbasert og helhetlig bidrag, som grunnlag for en god offentlig debatt. Vi har utarbeidet en beskrivelse av hva en helhetlig næringspolitikk for finans kan inneholde, utformet som et mandat for et offentlig utvalg.